110. വെയിലിൽനിന്നു വിദ്യുച്ഛക്തി

എന്തിനും ഊർജം വേണം—വാഹനങ്ങൾ ഓടിക്കാൻ, യന്ത്രങ്ങൾ തിരിക്കാൻ, തണുപ്പിൽ ചൂടും ചൂടിൽ തണുപ്പും ഇരുട്ടിൽ വെളിച്ചവും ഉളവാക്കാൻ, ഭക്ഷണം പാകംചെയ്യാൻ, വാർത്തകളും ചിത്രങ്ങളും ഒരിടത്തുനിന്നു മറ്റൊരിടത്തേക്ക് അയയ്ക്കാൻ, ലോഹങ്ങൾ ഉരുക്കാൻ, സമയം അളക്കാൻ—എന്തിനും. മനുഷ്യന്റെ ഊർജദാഹത്തിന് അതിരില്ല.

ഊർജം നിർമിക്കാൻ ഇപ്പോൾ മനുഷ്യൻ മുഖ്യമായും ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് ജീവാശ്മ (ഫോസിൽ) ഇന്ധനങ്ങളെയാണ്—കൽക്കരിയെ, എണ്ണയെ, പ്രാകൃതികവാതകത്തെ. ഇവയ്ക്കു വില ഏറിയേറി വരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഉപയോഗിച്ചുതീർത്താൽപ്പിന്നെ ഇവ പുനരുല്പാദിപ്പിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ലോകത്തിലെങ്ങുമുള്ള ഈ ഇന്ധനങ്ങളുടെ അളവ് പരിമിതമാണ്. ഇന്നത്തെ തോതിൽ ഉപഭോഗം തുടർന്നാൽ ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കകം ഇവ തീരെ അലഭ്യങ്ങളായിത്തീരാനുമിടയുണ്ട്.

അണുഭേദനത്തിലൂടെ മനുഷ്യനു വേണ്ടത്ര ഊർജം നിർമിക്കാനുള്ള സാദ്ധ്യത ഇപ്പോൾ തുറന്നുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇത്തരം ഊർജനിർമാണപ്രക്രിയയിൽ വലിയ ആപത്തുകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അല്പമൊരു നോട്ടക്കുറവുപറ്റിയാൽ അണു–ഊർജനിലയങ്ങൾ പരിസരത്തെ മുഴുവൻ വിഷമയമാക്കുകയും, ജന്തു–സസ്യജീവിതത്തെ പാടേ നശിപ്പിക്കുകയുംചെയ്യുമെന്ന് സോവിയറ്റ് യൂണിയനിൽ ചെർണോബിൽ എന്ന സ്ഥലത്ത് അണുവൈദ്യുതീനിലയത്തിലുണ്ടായ തകരാറ് നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

കേരളത്തിൽ നാം ചെയ്യുന്നതുപോലെ, വെള്ളച്ചാട്ടത്തിൽനിന്ന് വൈദ്യുതോർജം സംഭരിക്കാം. പക്ഷേ, മഴ പിഴച്ചാൽ വൈദ്യുതിനിർമാണം മുടങ്ങും; മനുഷ്യർ ഇരുട്ടിൽ തപ്പേണ്ടതായും വരും.

കാറ്റുകൊണ്ട് ഇലച്ചക്രങ്ങൾ തിരിച്ച് വൈദ്യുതി നിർമിക്കാം. സസ്യങ്ങളുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ, ജീവികളുടെ മലങ്ങൾ മുതലായവ ഉപയോഗിച്ചു ഗ്യാസ് നിർമിച്ച്, അതു കത്തിച്ചു താപോർജം നേടാം. കടലിലെ വേലിയേറ്റ–വേലിയിറക്കങ്ങൾ, അലകൾ എന്നിവയും ഊർജനിർമാണത്തിന് ഉപയോഗപ്പെടുത്താം. ഭൂമിയുടെ ഉരുകിക്കിടക്കുന്ന ഉൾക്കാമ്പിലുള്ള ചൂടും പുറത്തെടുത്തു പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ കഴിഞ്ഞേക്കാം.

ഇങ്ങനെ വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പല ഊർജസ്രോതസ്സുകളുമുണ്ടെങ്കിലും, 'ഭാവിയുടെ ഊർജസ്രോതസ്സ്' എന്ന പദവി സൂര്യപ്രകാശത്തിനു മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണത്രെ. മനുഷ്യനു് ആവശ്യമുള്ള ആകെ ഊർജത്തിന്റെ മൂവായിരം ഇരട്ടി ഊർജം വെയിലിലൂടെ എന്നും സൂര്യനിൽനിന്നു ഭൂമിയിലേക്ക് ഒഴുകി എത്തുന്നുണ്ട്. രണ്ടര മണിക്കൂർ നേരം ഭൂമിയിൽ വീഴുന്ന വെയിൽ ഊർജമാക്കി മാറ്റിയാൽ അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യന്റെ ഒരു വർഷത്തെ ഊർജാവശ്യം മുഴുവൻ നിറവേറ്റാൻ കഴിയുമെന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞർ കരുതുന്നു.

വെയിലിന്റെ ചൂട് വെള്ളത്തിലേക്കു പകർന്നാൽ വെള്ളം ആവിയാവും. ആവി ഉപയോഗിച്ച് യന്ത്രങ്ങൾ നടത്താം; വൈദ്യുതി ഉല്പാദിപ്പിക്കുകയുംചെയ്യാം. വെള്ളത്തിനു പുറമേ വെയിലിന്റെ ചൂട് ഏറ്റുവാങ്ങി സൂക്ഷിച്ചുവെച്ച് ആവശ്യമനുസരിച്ചു നമുക്കു വിട്ടുതരുന്ന വേറെ

യും പല വസ്തുക്കളുമുണ്ട്. അവ ഉപയോഗിച്ചും വെയിൽ വൈദ്യുതോർജമാക്കി മാററാം.

വെയിൽ തട്ടുമ്പോൾ വൈദ്യുതി ചുരത്തുന്ന വസ്തുക്കളാണ് സോളാർ സെല്ലുകൾ. ഇവ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയും വെയിൽ വൈദ്യുതിയാക്കി മാററാം. വെയിലിന്റെ ചൂട് കേന്ദ്രീകരിച്ച് തണുപ്പിൽ ചൂടും ചൂടിൽ കുളർമയും സൃഷ്ടിക്കാം. ഭക്ഷണം പാകംചെയ്യുക, വെള്ളം തിളപ്പിക്കുക മുതലായ അടുക്കളപ്പണികളും വെയിൽച്ചൂടുകൊണ്ടു നടത്താം.

സൂര്യോർജത്തെക്കുറിച്ചു പഠിക്കാനും പഠിപ്പിക്കാനും സൂര്യോർജത്തിന്റെ നിർമാണവും ഉപയോഗവും പ്രചരിപ്പിക്കാനുംവേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു അന്താരാഷ്ട്രീയ സംഘടനയാണ് 'ഇൻറർനാഷണൽ സോളാർ എനർജി സൊസൈററി' (ഐ. എസ്. ഇ. എസ്.). ഈ സൊസൈററിയുടെ ആറു ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന ഒരു സമ്മേളനം ഇക്കഴിഞ്ഞ സെപ്തംബറിൽ ജർമനിയിലെ ഹാംബുർഗ് നഗരത്തിൽ ചേരുകയുണ്ടായി. പല രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നായി ആയിരത്തറുനൂറു പ്രതിനിധികൾ പങ്കെടുത്ത ഈ സമ്മേളനത്തിൽ വെയിൽച്ചൂടു സംഭരിച്ച് വൈദ്യുതിയും താപവുമായി മാററുന്നതിനുള്ള പുതിയ സങ്കേതവിദ്യകൾ ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടു. ഈ സംഘടനയുടെ അടുത്ത സമ്മേളനം രണ്ടു വർഷം കഴിഞ്ഞു് ജപ്പാനിലെ കോബേനഗരത്തിൽ ചേരുമ്പോഴേക്കും ഈ സങ്കേതവിദ്യകളിൽ പലതും വലിയ തോതിൽ നടപ്പിൽവരുമെന്നാണു പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതു്.

സൂര്യോർജത്തിന്റെ മുഖ്യഗുണം, ചുരുങ്ങിയ ചെലവിൽ അതു് ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കാമെന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, വികേന്ദ്രീകരിച്ച ചെറിയ പ്രാദേശികയൂണിററുകളിൽ സൂര്യോർജോല്പാദനം നടത്താം. ഇപ്പോൾ വൈദ്യുതി കേന്ദ്രീകരിച്ചു നിർമിക്കാനും, അതിദൂരങ്ങളിലേക്ക് അതു് എത്തിക്കാനുംവേണ്ട ചെലവേറിയ സംവിധാനങ്ങളൊന്നും സൂര്യോർജനിർമാണത്തിന് ആവശ്യമില്ല. അതിനാൽ, വികേന്ദ്രീകൃതജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഊർജമാണ് സൂര്യോർജം.

ഇന്ത്യയിൽനിന്ന് ശ്രീ മഹേശ്വർ ദയാൽ എന്ന കേന്ദ്രസർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥൻ ഹാംബുർഗ് സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ സൂര്യോർജനിർമാണത്തെപ്പററി ഈ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അവതരിപ്പിച്ച റിപ്പോർട്ട് സമ്മേളനത്തിൽ വലിയ മതിപ്പുളവാക്കിയെന്നാണ് പത്രവാർത്ത. ഇത്രയും മതിപ്പ് ശ്രീ ദയാൽതന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ലത്രേ. ശ്രീ മഹേശ്വർ ദയാലിന്റെ റിപ്പോർട്ടിന്റെ ചുരുക്കം പത്രത്തിൽ വായിച്ചപ്പോൾ ഏതോ കെട്ടുകഥ കേൾക്കുന്നതുപോലെ എനിക്കു തോന്നി. പ്രകൃതിയിൽനിന്നു ചെലവുകുറഞ്ഞ ഊർജം നിർമിക്കുന്നതിൽ ഇത്രയധികം പുരോഗതി ഇന്ത്യ നേടിക്കഴിഞ്ഞുവോ? എന്നിട്ട് എന്തുകൊണ്ട് ഈ വിവരം നാം ഇതേവരെ അറിഞ്ഞില്ല?

ഇന്ത്യയിൽ ഇപ്പോൾ എട്ടുലക്ഷത്തിഅമ്പതിനായിരം ഗോബർ (ചാണക) ഗ്യാസ്പ്ലാൻറുകൾ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നതായി ശ്രീ മഹേശ്വർ ദയാൽ പ്രസ്താവിച്ചു. ഏഴുലക്ഷം വില്ലേജുകളാണ് ഇന്ത്യയിൽ എന്നാണ് മുമ്പു പറയാറ്. അപ്പോൾ ഓരോ വില്ലേജിലും ഒന്നിലേറെ ഗ്യാസ്പ്ലാൻറുകൾ! ഇതു് സത്യമാണോ? സത്യമെങ്കിൽ എന്തിനു് ഇവിടെ വിറകുക്ഷാമം? വെളിച്ചക്ഷാമം?

ഗ്യാസ്പ്ളാൻറുകൾക്കുപുറമെ എത്രയോ കോടി (സെവറൽ മില്യൺ എന്നു റിപ്പോർട്ടിൽ) വെയിലടുപ്പുകളും (വെയിൽ തട്ടുന്ന അടുപ്പുകളല്ല, വെയിലിൽനിന്നു് ഊർജം സംഭരിക്കുന്ന അടുപ്പുകൾ—സോളാർ പവേർഡ് സ്റ്റൗ ഇന്ത്യയിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നുവത്രെ! വെയിൽ വൈദ്യുതിയാക്കിമാററുന്ന യന്ത്രസംവിധാനം (സോളാർസെൽ എകചി

പ്മെൻറ്) എണ്ണൂറ് ഇന്ത്യൻ ഗ്രാമങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞതായും ശ്രീ മഹേശ്വർദയാൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി.

ഒരിക്കൽക്കൂടി ചോദിക്കട്ടെ, ഇതു സത്യമാണോ? കേരളത്തിലെ സയൻസ് ആൻഡ് ടെക്നോളജിവകുപ്പിന്റെ തലവനും എന്റെ സുഹൃത്തുമായ ഡോക്ടർ ബാലകൃഷ്ണൻനായരോടു ഞാൻ നേരിട്ടു ചോദിക്കട്ടെ—ഇതു സത്യമാണോ! സത്യമെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് ഈ സുവിശേഷം നിങ്ങൾ ഇതേവരെ ഞങ്ങളെ അറിയിച്ചില്ല?

'ഗ്രാമങ്ങളിലെ ഏററവും അടിയന്തിരസ്വഭാവമുള്ള ഊർജപ്രശ്നമായ വിറകുക്ഷാമം പരിഹരിക്കാൻ സൂര്യോർജസാങ്കേതം (സോളാർ ടെക്നോളജി) പര്യാപ്തമാണ് എന്ന് ഇന്ത്യയിലെ അനുഭവം തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. രണ്ടായിരത്തൊന്നാമാണ്ട് ആകുമ്പോഴേക്ക് ഇന്ത്യയിലെ ഊർജാവശ്യത്തിന്റെ ഇരുപതു ശതമാനം പുനർനവീകരിക്കാവുന്ന വിഭവങ്ങളിൽനിന്നു നേടാനാണ് ഇന്ത്യയുടെ പരിപാടി. കാററ്, ചപ്പുചവറുകൾ (ബയോമാസ്സ്), വെയിൽ എന്നിവ ഉപയോഗിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ചെറിയവയും ഏറെച്ചെറിയവയും ആയ ജെനറേററുകൾ അപ്പോഴേക്ക് പതിനയ്യായിരം മെഗാവാട്ട് (ഒരു മെഗാവാട്ട് = പത്തുലക്ഷം വാട്ട്) വിദ്യുച്ഛക്തി ഉല്പാദിപ്പിച്ചു തുടങ്ങും' എന്ന് ശ്രീ ദയാൽ ഹാംബർഗ് സമ്മേളനത്തിൽ പറഞ്ഞുവത്രേ.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവചനം സത്യമായിത്തീരും എന്നു നമുക്ക് ആശിക്കുക.

സെമി—കൺഡക്ടറുകൾ ഉപയോഗിച്ച് വെളിച്ചത്തെ നേരിട്ട് വൈദ്യുതിയാക്കിമാററുന്ന സങ്കേതവിദ്യയാണ് 'ഫോട്ടോ—വോൾട്ടായിക്സ്.' പരിസ്ഥിതിയിൽ യാതൊരു സമ്മർദവും ചെലുത്താത്ത, പ്രകൃതിയോടു തികച്ചും ഇണങ്ങുന്ന ഒരു പ്രക്രിയയാണിത്. ഈ സാങ്കേതികവിദ്യ വികസിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം, സമശീതോഷ്ണമേഖലയിലുള്ള വ്യാവസായിക രാജ്യങ്ങളിൽപ്പോലും ആവശ്യത്തിനു വേണ്ടത്ര വിദ്യുച്ഛക്തി വെയിലിൽ നിന്ന് ഉല്പാദിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമത്രെ. ഉഷ്ണമേഖലയിലുള്ള ഇന്ത്യപോലത്തെ രാജ്യങ്ങളിലോ? ആവശ്യം കഴിച്ച് വലിയതോതിൽ മറുനാടുകളിലേക്ക് വിദ്യുച്ഛക്തി കയററി അയയ്ക്കാൻ നമുക്കു സാധിക്കേണ്ടതാണ്. കാരണം, അത്രവളരെ വെയിലാണ് നമുക്കു കിട്ടുന്നതു്, നാം വെറുതെ കളയുന്നതു്.

പക്ഷേ, ഈ സങ്കേതവിദ്യ ഇനിയും വേണ്ടത്ര വികസിച്ചിട്ടില്ല.

സൂര്യോർജത്തിന്റെ 'ഉദാസീന—ഉപയോഗം' (പാസ്സീവ് യൂസ്) ഹാംബർഗ് സമ്മേളനത്തിൽ ചർച്ചാവിഷയമായി. വെറുതെ കിട്ടുന്ന ഊർജം, വിശേഷിച്ച് പ്രയത്നം ഒന്നും ചെയ്യാതെ നാം ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ് 'ഉദാസീന—ഉപയോഗം'. വീടു പണിയുമ്പോൾത്തന്നെ ഇതിനുള്ള സംവിധാനങ്ങളും ഉണ്ടാക്കണം. ഉദാഹരണത്തിനു് ഭൂമദ്ധ്യരേഖയ്ക്കു വടക്കുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ തണുപ്പുകാലത്തു വെയിൽ കിട്ടുന്നതു് തെക്കുഭാഗത്തുനിന്നാണല്ലോ. അതിനാൽ, വീടുകൾ നിർമിക്കുമ്പോൾ അവയുടെ തെക്കേ ചുവരിൽ വലിയ പ്ലെയിററുഗ്ലാസ്സുകൾ (ചില്ലുപലകകൾ), താപസംരക്ഷണികൾ (കൺസെർവേററി) എന്നിവ ഉണ്ടാക്കണം; അകത്തുള്ള ചൂട് പുറത്തുപോകാതിരിക്കാൻവേണ്ട ഇൻസുലേററും മററും വടക്കുവശത്തും ഘടിപ്പിക്കണം. ഈ സംവിധാനങ്ങൾക്ക് ആകെക്കൂടി 'വെയിൽക്കെണി' (സൺട്രാപ്പ്) എന്ന പേരു നൽകിയിരിക്കുന്നു. തണുപ്പുകാലത്തു മുറികൾക്കകത്തു ചൂടുണ്ടാക്കാൻ ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഊർജത്തിന്റെ പകുതിയേ 'വെയിൽക്കെണി' ഘടിപ്പിച്ച വീടുകളിൽ വേണ്ടിവരൂ. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ആകെയുള്ള വൈദ്യുതിഉപയോഗത്തിന്റെ നാല്പതു ശതമാനം മുറികൾ ചൂടാക്കാനാണ് എന്നറിയുമ്പോൾ, 'വെയിൽ

ക്കെണി'മൂലമുണ്ടാകുന്ന ഊർജലാഭത്തെപ്പററി ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ.

ജർമനിയിൽ ഫ്രൈബർഗ്നഗരത്തിലെ ഒരു വ്യവസായസ്ഥാപനം ഒരു പ്രത്യേകതരം 'വെയിൽത്തട്ടിക' (സൺ ബ്ളൈൻഡ്) ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടത്രേ. ചില്ലുപാളിയിൽ ഒരു പ്രത്യേക രാസവസ്തു തേച്ചു നിർമിച്ച ഈ തട്ടികയിൽ വേനല്ക്കാലത്തു തട്ടുന്ന വെയിൽ പുറത്തേക്കു പ്രതിബിംബിച്ചുപോവും; നേരെമറിച്ച്, തണുപ്പുകാലത്ത് ഇതിൽ വെയിൽ സംഭരിക്കപ്പെടും; രാത്രിയിൽ അതു് വീട്ടിനകത്തേക്കു പ്രതിബിംബിക്കുകയുംചെയ്യും. ഈ തട്ടിക ഒരു ഓഫീസ്കെട്ടിടത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചപ്പോൾ അവിടെ മുറി ചൂടാക്കുവാനുള്ള ചെലവ് പകുതിയായി കുറയ്ക്കാൻ കഴിഞ്ഞുവത്രെ. ഫ്രൈബർഗിലെ ഫ്രൗൺഹോഫർ സോളാർ എനർജി സിസ്റ്റംസ് ഇൻസ്റ്റിററ്യൂട്ട് ആണ് ഈ അത്ഭുതത്തട്ടികയുടെ നിർമാതാക്കൾ.

വെയിലിൽനിന്നു ലഭിച്ച വിദ്യുച്ഛക്തികൊണ്ടു് ഓടുന്ന ഒരു ബോട്ട് ഹാംബുർഗിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ ബോട്ടിൻെറ മുകളിൽ വിലങ്ങനെവെച്ച രണ്ടു പലകകളിൽ മുപ്പത്തിരണ്ടു സോളാർസെല്ലുകൾ ഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു. വെയിൽ തട്ടുമ്പോൾ ഈ സെല്ലുകൾ ചുരത്തുന്ന വൈദ്യുതി ഉപയോഗിച്ച് മണിക്കൂറിൽ എട്ടു കിലോമീററർ വേഗത്തിൽ ഈ ബോട്ട് ഓടിക്കാമായിരുന്നു. നാല്പതിനായിരം മാർക്കിനു് (ജർമൻ നാണ്യം) ഇത്തരം ഒരു ബോട്ടു വാങ്ങാമത്രേ.

(15 നവംബർ, 1987)

111. സൂപ്പർനോവ

എണ്ണയൊഴിച്ചു തിരിയിട്ടു കത്തിക്കുന്ന വിളക്കുകൾ കെടാറാവുമ്പോൾ ആളിക്കത്തുന്നതു കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? എണ്ണ വററുന്നതോടെ തിരിയിലേക്കു മുഴുവൻ പെട്ടെന്നു തീ പടരുന്നതിനാലാണ് ഈ 'പടുതിരികത്തൽ' സംഭവിക്കുന്നതു്.

നക്ഷത്രങ്ങൾക്കുമുണ്ടത്രേ ഇത്തരം ഒരു പടുതിരികത്തൽ.

കനഡയിലെ ടൊറോൺടോ യൂണിവേഴ്സിററിയിൽ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രാദ്ധ്യാപകനായ ഇയാൻ ഷെൽട്ടൺ തെക്കെ അമേരിക്കയിലെ 'ചിലി' എന്ന രാജ്യത്തു് ലോസ് കമ്പാനാസ് എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള നക്ഷത്രനിരീക്ഷണാലയത്തിലെ ഇരുപത്തഞ്ചു സെൻറിമീററർ മദ്ധ്യവിസ്താരമുള്ള ദൂരദർശിനി ഉപയോഗിച്ചു ദക്ഷിണാർദ്ധഗോളത്തിൽ ഇരുന്നാൽ കാണാവുന്ന 'മാഗെല്ലനിക് മേഘങ്ങൾ' എന്ന നക്ഷത്രസമൂഹത്തിൻെറ ചിത്രം എടുക്കുകയായിരുന്നു. നമ്മുടെ ഭൂമിയും അതുൾപ്പെട്ട സൗരവ്യൂഹവും 'മിൽക്കിവേ' (ക്ഷീരപഥം) എന്ന നക്ഷത്രസമൂഹത്തിൽപ്പെടുന്നു. ഈ നക്ഷത്രസമൂഹത്തിൻെറ തൊട്ടടുത്തുള്ള നക്ഷത്രസമൂഹമാണു രണ്ടിടത്തായി കാണപ്പെടുന്ന 'മാഗെല്ലനിക് മേഘങ്ങൾ'. നക്ഷത്രങ്ങളെ വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയാതെ ഒരു മങ്ങിയ പ്രകാശമായി മാത്രം കാണപ്പെടുന്നതിനാലാണ് ഈ നക്ഷത്രസമൂഹത്തെ 'മേഘങ്ങൾ' എന്നു വിളിക്കുന്നതു്. ഈ സമൂഹത്തെ ആദ്യമായി നിരീക്ഷിച്ച 'മാഗെല്ലൻ' എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻെറ പേരു് ആ സമൂഹത്തിൻെറ പേരിനോടു ഘടിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇക്കഴിഞ്ഞ 1987 ഫെബ്രുവരി 24–ാം തീയതി ദൂരദർശിനി ഉപയോഗിച്ചു താൻ എടുത്ത മാഗല്ലെനിക്മേഘങ്ങളുടെ ചിത്രത്തിൽ